

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2158/2537

นาย โปรง สุวรรณ นุชโจทก์ นาย สำรวย ศิริวัฒน์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 24, ป.วิ.พ. มาตรา 226, ป.วิ.พ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ศาลชั้นต้นสอบถามข้อเท็จจริงจากคู่ความแล้วสั่งงดสืบพยาน ในวันนัดสืบพยานโจทก์และพิพากษาคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ได้ความ ถือไม่ได้ว่าเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายเบื้องต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 24 แต่เป็นคำสั่งระหว่างพิจารณา เมื่อโจทก์เห็นว่าชอบที่จะมีการสืบพยานต่อไปก็ต้องโต้แย้งคำสั่งไว้ มิฉะนั้นต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 226(2)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ทำสัญญากู้เงินจำเลยจำนวน 29,000 บาทโดยมอบโฉนดที่ดินเลขที่ 11391 ให้จำเลยยึดถือไว้เป็นประกันต่อมาโจทก์นำเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยไปชำระหนี้ จำเลยไม่รับชำระหนี้และไม่คืนโฉนดที่ดินให้ ขอให้จำเลยรับชำระหนี้จากโจทก์จำนวน 31,175 บาท พร้อมคืนโฉนดที่ดินเลขที่ 11391 ของโจทก์ให้แก่โจทก์ด้วยจำเลยให้การว่า โจทก์นำที่ดินโฉนดเลขที่ 11391 มาขายฝากแก่จำเลย โจทก์ได้มาขอกู้เงินจำเลยอีก 29,000 บาท แต่แล้วต่อมาโจทก์ไม่ติดใจไถ่ถอนและขอยกเลิกหนี้สินทั้งหมด จำเลยตกลงยินยอมและไม่มีการไถ่ถอนการขายฝากตลอดมาเป็นเวลากว่า 10 ปี จำเลยเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ขายฝาก ขอให้ยกฟ้องระหว่างพิจารณาจำเลยยื่นคำร้องขอให้ชี้ขาดข้อกฎหมายเบื้องต้นศาลสอบถามข้อเท็จจริงจากโจทก์ แล้วมีคำสั่งให้งดสืบพยานโจทก์จำเลยพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "จำเลย(ที่ถูกโจทก์)ฎีกาว่าการที่ศาลสั่งงดสืบพยานไม่ชอบ ขอให้สั่งศาลชั้นต้นพิจารณาสืบพยานแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ศาลฎีกาเห็นว่า ในวันนัดสืบพยานโจทก์ศาลชั้นต้นสอบถามข้อเท็จจริงจากคู่ความและพิพากษาคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ได้ความ ถือไม่ได้ว่าเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายเบื้องต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 24 ซึ่งถือว่าไม่เป็นคำสั่งระหว่างพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 227 ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งระหว่างพิจารณาเมื่อโจทก์เห็นว่าชอบที่จะมีการสืบพยานต่อไป ก็ต้องโต้แย้งคำสั่งไว้คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้งดสืบพยานเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2533 และนัดฟังคำพิพากษาวันที่ 18 มิถุนายน 2533 โดยที่โจทก์มิได้โต้แย้งคำสั่งศาลชั้นต้นไว้ ทั้ง ๆ ที่ระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งงดสืบพยานถึงวันนัดฟังคำพิพากษาโจทก์มีโอกาสดังกล่าวโต้แย้งคำสั่งได้ แต่หาได้โต้แย้งไว้ไม่จึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 226(2) แม้ศาลอุทธรณ์จะวินิจฉัยมาก็เป็นการวินิจฉัยไม่ชอบศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยฎีกาของโจทก์ให้"พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และฎีกาของโจทก์ให้คืนค่าธรรมเนียมชั้นฎีกาให้โจทก์ทั้งหมด

องค์คณะ

สวรรณค์ ศักดารักษ์ · สมชัย ศิริบุตร · สันติ ทักกราล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2158/2537>